

slutning, men samtidig ønsker at understrege det Forhold, som det ærede Medlem ved vi talte om — jeg skal komme tilbage dertil — og kender min Stilling til.

Jeg har før maattet gennemføre Foranstaltninger, som ikke alle Partier har været med til, ogsaa efter Forhandling med Finansudvalgene. Jeg har maattet gennemføre Majsordningen med Tilslutning af 3 Partier, med Tilslutning af Socialdemokrater, Radikale og Venstre. Ved denne Lejlighed havde jeg ment at have 4 Partiers Tilslutning, men jeg ved i alt Fald, at jeg har 3. Naar det ærede Medlem sagde, at jeg ikke i Finansudvalget havde fremstillet de Forhold, som jeg her har gjort Rede for, saa er det urigtigt. Jeg har nævnt alle de Forhold, som jeg har peget paa i Dag, med Undtagelse af et, nemlig, at der ved den endelige Rationerings Gennemførelse, ligesom ved Sukker- og Melordningen, skulde afgives en Erklæring om, hvad man var i Besiddelse af. Det nævnede jeg ikke specielt i Gaar, men det ligger i øvrigt i Sagens Natur og følger af enhver Rationering. Det følger af, hvad der er foregaaet ved de to tidligere Lejligheder, ved Sukker- og Melordningen, at man selvfølgelig vilde gøre det samme, naar man gik til Rationering af Smør og Fedtstoffer. Dette omtalte jeg altsaa ikke, men baade Paabudet til Grossister om at levere forholdsmæssigt, saa at alle Detailhandlerne, der skal bringe Varerne videre, fik Andel deri, og Paabudet til Detailhandlerne om at forsyne deres Kunder paa forholdsmæssig Vis, nævnede jeg, og endelig, at Udsigten til lavere Pris vilde modvirke Oplagring. Det er ogsaa ganske klart, at hvis man vil en midlertidig Ordning, hvis man forstaar, at det er nødvendigt at gaa til en midlertidig Ordning, fordi den endelige Ordning vil trække noget ud, kan man ikke samtidig forlange den endelige Ordning Sikring. Det er dog klart, at man ikke kan forlange, at jeg nu straks skal kunne sætte det i Scene, som jeg har sagt vilde tage 7 Uger. Man maa da spørge sig selv, saaledes som vi gjorde i Gaar: Vil vi tage en midlertidig Ordning for at hindre, at Smørrets Pris stiger fra Uge til Uge, saa at det bliver mere og mere uoverkommeligt at købe? Vil vi søge at hindre dette og saa i den Tid, hvori denne midlertidige Ordning bestaar, nøjes med en foreløbig Sikring? I alt Fald 3 Partier har meddelt mig, at de vilde gøre dette. Jeg har forstaaet, at ogsaa det fjerde Parti ønskede Sagen gennemført paa denne Maade og

kun vilde understrege af en eller anden Grund... (N. Neergaard: Sætte en Betingelse vilde det fjerde Parti.) Hvad mener det ærede Medlem med, at han vilde sætte en Betingelse, naar jeg havde meddelt ham, at det var en Nødvendighed, hvis man vilde hindre en Prisforhøjelse i Gaar, da at træffe en Afgørelse med det samme? Er det det ærede Medlems Mening, at han har villet stille en Betingelse for derved at hindre mig i at komme til at handle i Gaar, for muligvis at faa en Prisforhøjelse? Jeg kan godt tænke mig, at der indenfor visse Kredse har været et Ønske om en Prisforhøjelse i Gaar, og hvis det var været Hensigten med Betingelsen, beder jeg om at faa det at vide.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Martin Hansen: Jeg vilde nødig, at selve Kærnen i det Spørgsmaal, jeg stillede til det ærede Medlem fra Rønne (Hauge), skulde forflygtiges. Det var fremstaaet paa Foranledning af det ærede Medlem, der kritiserede vor Stilling, just den Stilling, at alle skulde faa Lod og Del i disse 15,000 Dritler Smør. Jeg vil da hævde, at der hverken fra det ærede Medlem eller fra den højtærede Minister er faldet noget Svar, som afkræfter, at der faktisk ingen Garanti var mod, at de mere velhavende kunde opkøbe større Mængder af dette Smør, saa den Smørmængde, der blev tilbage, var for ringe.

Til den højtærede Indenrigsminister vil jeg sige: Jo vist har Venstre netop gennem sin Skrivelse givet sin Tilslutning til, at det offentlige som saadant maatte bære Differencen, da man netop var enig om at sætte en Pris, som Smørret skulde sælges for. Men Prisen derfor eller Betingelsen — om man vil — var naturligvis nødvendig den, at alle kunde faa Lod og Del i dette Smør, at ikke alt opkøbtes af enkelte, som saa sad inde med store Mængder Fedtstof, medens de, der har mindst at købe for, maatte gaa med en tom Krukke. Det var Venstres Betingelse, at der skabtes Garanti for, at alle kunde faa, men en saadan Garanti forelaa ikke, og Ministeren kunde have antydnet, paa hvilken Maade han søgte at skabe den. Venstres Svar siger kort og godt: Vi anerkender, at Smørret skal sælges til den og den Pris, og det offentlige betaler, men det maa komme alle i vort Samfund til gode. Det forekommer mig, at det var ikke alene vor